

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 54P/38/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124203237
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslava Šúleková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2024:4124203237.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou Mgr. Miroslavou Šúlekovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany ako kolíznym opatrovníkom, dieťa matky: C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, E. a otca: F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, o návrhu navrhovateľa: G. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, E., na osvojenie maloletého dieťaťa, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX v E., r.č. XXXXXX/XXXX, sa stáva osvojenkyňou navrhovateľa G. D., nar. XX.XX.XXXX v E., r.č. XXXXXX/XXXX, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

II. Osvojiteľ G. D. bude zapísaný namiesto otca maloletého dieťaťa v knihe narodení matričného úradu E. vo zväzku 82, ročník 2014, na str. 184, pod por. číslom 31.

III. Priezvisko osvojenkyne bude „D.“.

IV. Súd zároveň r u š í rozsudok Okresného súdu Topoľčany č.k. 9P/67/2015-32 zo dňa 26.05.2015, právoplatný dňa 04.06.2015.

V. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 19.03.2024 domáhal osvojenia maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX a návrh odôvodnil tým, že s matkou maloletej uzavrel dňa XX.XX.XXXX manželstvo, predtým spolu niekoľko mesiacov žili. Za ten čas si manželkinu dcéru - maloletú A., ktorá sa jej narodila mimo manželstva, obľúbil, vytvorili si vzťah ako otec a dcéra, pričom maloletá svojho biologického otca ani nepozná. Má zato, že je právom dieťaťa vyrastať v úplnej rodine, v ktorej má vytvorené vynikajúce vzťahy ako s matkou, tak aj s otcom, za ktorého sa navrhovateľ považuje.

2. Matka s návrhom súhlasila, uviedla, že až v manželstve s navrhovateľom našla to, čo jej aj maloletej najviac chýbalo a to lásku, rodinu, zázemie a oporu, je nesmierne šťastná, že maloletá má s navrhovateľom vytvorený krásny vzťah. S biologickým otcom maloletej žili spolu krátko, asi pol roka po narodení maloletej, odvtedy maloletá nemá žiaden kontakt s otcom. Výživné na maloletú posielala za otca jeho matka poštovým poukazom.

3. Otec s návrhom nesúhlasil, uviedol, že nevie, prečo by sa mal vzdať dieťaťa, hoci je pravdou, že sa nepoznajú a on maloletú nekontaktuje. Výživné platí pravidelne, jeho matka len vypíše šek. Na otázku

súdu, či bude akceptovať želanie maloletej, ktorá chce byť osvojená matkiným manželom, odpovedal, že nie.

4. Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine, maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

5. Súd s poukazom na citované zákonné ustanovenie vypočul maloletú A. bez prítomnosti rodičov a navrhovateľa, za prítomnosti kolíznej opatrovníčky. Maloletá uviedla, že vie, prečo je na súde, je to z dôvodu, že ocino si ju chce osvojiť a ona by si to veľmi priała. Pozná ho dva roky, je jej s ním strašne dobre, chodievajú spolu na výlety, do prírody, na bicykle, korčule. Svojho biologického otca vôbec nepozná, ani nevie, či ho niekedy videla, on jej nikdy nezavolať, nezaujímal sa o ňu. Ocino, za ktorého považuje navrhovateľa, tvorí s jej maminou veľmi dobrý pár, ľúbia sa, ona ľúbi obidvoch, s bratmi, ktorých má z matkinho rozvedeného manželstva, sa tiež ľúbia a navrhovateľ má aj s nimi vzťah ako otec so synmi.

6. Kolízna opatrovníčka po vykonanom dokazovaní uviedla, že potom, čo mal. A. povedala pred súdom svoj názor a po oboznámení správy od psychologičky, sa prikláňa k osvojeniu maloletej navrhovateľom.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, vrátane maloletej A., prečítaním a oboznámením listinných dôkazov, najmä správy psychologičky, u ktorej rodičia a maloletá na žiadosť súdu absolvovali poradenstvo, obsahu pripojených spisov a zistil tento skutkový stav:

8. Maloletá A. B. sa narodila dňa XX.XX.XXXX z partnerského vzťahu rodičov, v tom čase boli obidvaja rozvedení, matka mala ďalšie dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom a otec mal jednu vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu.

9. Keďže po narodení maloletej sa rodičia rozišli, prestali spolu žiť a nedohodli sa na úprave rodičovských práv a povinností k maloletej, upravil ich Okresný súd Topoľčany na základe návrhu matky rozsudkom č. k. 9P/67/2015-32 zo dňa 26.05.2015, právoplatným dňa 04.06.2015 schválením dohody rodičov tak, že maloletú A. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok a otca zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 70 eur mesačne s účinnosťou od 01.06.2015 vždy do 15-eho dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

10. V roku 2016 sa matka domáhala zvýšenia výživného na maloletú, na pojednávaní vzala návrh späť a preto Okresný súd Topoľčany uznesením č. k. 11P/111/2016-20 zo dňa 15.06.2016, právoplatným dňa 06.07.2016 konanie zastavil.

11. Z obsahu pripojených spisov Okresného súdu Topoľčany súd zistil, že prvé manželstvo matky maloletej rozviedol Okresný súd Topoľčany rozsudkom sp. zn. 6C/227/2010 zo dňa 03.12.2010, právoplatným dňa 13.12.2010 a na čas po rozvode zveril maloleté deti pochádzajúce z tohto manželstva – H. I., nar. XX.XX.XXXX a F., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a otca detí zaviazal platením výživného v sume 120 eur mesačne na H. a v sume 80 eur na F..

12. Rozsudkom sp. zn. 4C/163/2009 zo dňa 16.10.2009, právoplatným dňa 06.11.2009, Okresný súd Topoľčany rozviedol manželstvo otca s E. B. a maloleté dieťa pochádzajúce z manželstva – J. B., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti jeho matky, ktorá bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok a otca zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 60 eur mesačne vždy do 15-eho dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

13. Navrhovateľove prvé manželstvo rozviedol Okresný súd Topoľčany rozsudkom sp. zn. 4C/83/2000 zo dňa 25.07.2000, právoplatným dňa 01.08.2000 a na čas po rozvode zveril maloleté dieťa pochádzajúce z manželstva – K. D., nar. XX.XX.XXXX do výchovy a opaterý jeho matky a otca zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 1.000,- Sk mesačne vždy do 15-eho dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

14. Navrhovateľ je podľa predložených dokladov zdravotne spôsobilý starať sa o maloleté dieťa a o jeho výchovu, je bezúhonný, pracuje v pohrebnej službe. Jeho syn K. z prvého manželstva je plnoletý, navrhovateľ o ňom nemá informácie, ako sa vyjadril na pojednávaní.

15. Zo správy psychologičky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany zo dňa 26.06.2024 vyplýva, že viedla psychologickú konzultáciu najskôr s otcom, vykonala ju dňa 11.06.2024, následne dňa 24.06.2024 s maloletou a v ten istý deň aj s jej matkou. S maloletou už v minulosti pracovali v rámci prípravy na jednostranné osvojenie, o čom pripojila správu zo dňa 13.10.2023 v ktorej konštatuje, že vzťah navrhovateľa a maloletej sa javí ako primeraný, osobnosť navrhovateľa bez zistenej psychopatológie, matka s osvojením súhlasí, preto psychologička odporúča návrhu na osvojenie vyhovieť.

16. Čo sa týka konzultácie s otcom mal. A., otec potvrdil, že maloletú nekontaktuje, nezaujíma sa o ňu, na tomto stave by nič nemenil, pokiaľ by sa nevedelo konanie o osvojenie maloletej manželom matky. Ako argument nesúhlasu s osvojením uviedol len: „prečo by som mal“. Maloletá A. na konzultácii dňa 24.06.2024 uviedla, že si praje stretnúť svojho biologického otca, aby mu povedala, že sa s ním už nikdy nestretne a nechce ho spoznať. Za svojho otca považuje navrhovateľa, hoci vie, že on nie je jej biologickým otcom, ale pre ňu to nič neznamená.

17. V závere správy zo dňa 26.06.2024 psychologička konštatuje, že s prihliadnutím na najlepší záujem dieťaťa ako aj veľmi nezrelé a nereálne postoje otca ohľadom jeho vzťahu s maloletou, sa jej osvojenie dieťaťa manželom matky javí ako najschodnejšie a najprospešnejšie riešenie.

18. Po oboznámení správy psychologičky na pojednávaní dňa 08.08.2024 otec uviedol, že jeho názor sa nemení, naďalej si bude stáť za tým, že s osvojením maloletej nesúhlasí. Pokiaľ si maloletá chce zmeniť priezvisko, môže tak urobiť, keď dovŕši 18 rokov. Naďalej nedošlo k jeho kontaktu s maloletou, nepokúsil sa o to, čo odôvodnil pracovným vyťažčením, keďže pracuje ako operátor výroby na 12 hodinové smeny a to aj počas víkendov. So synom J., ktorý študuje na strednej škole v L., sa stretáva, syn k nemu chodí často najmä cez prázdniny, aj u nich prespí.

19. Navrhovateľ k tomu uviedol, že A. miluje ako svoju bez ohľadu, či má jeho priezvisko, alebo otcove, toto nie je o mene.

20. V deň pojednávania bola pred pojednávacou miestnosťou aj mal. A., otec uviedol, že sa jej nepokúsil prihovoriť. Následne mal. A. v pojednávacej miestnosti povedala, že je pravdou, čo uviedla psychologičke, ale do očí to biologickému otcovi už nechce povedať, povie to súdu a to, že otec nemal 10 rokov záujem, nechce sa s ním stretávať, babku, otcovu mamu nepozná, ona má ocina tu – pričom ukázala na navrhovateľa – a je za neho veľmi rada.

21. Podľa § 97 ods. 1 Zákona o rodine, osvojením vzniká medzi osvojiteľom a osvojencom rovnaký vzťah, aký je medzi rodičmi a deťmi. Medzi osvojencom a príbuznými osvojiteľa vzniká osvojením príbuzenský vzťah. Osvojiteľa majú pri výchove detí rovnakú zodpovednosť a rovnaké práva a povinnosti ako rodičia.

22. Podľa § 97 ods. 2 Zákona o rodine, o osvojení rozhoduje súd na návrh osvojiteľa.

23. Podľa § 98 Zákona o rodine, osvojiteľom sa môže stať len fyzická osoba, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, je zapísaná do zoznamu žiadateľov o osvojenie podľa osobitného predpisu a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že osvojenie bude v záujme maloletého dieťaťa. Táto podmienka sa nevzťahuje na ustanovenie § 100 ods. 3.

24. Podľa § 99 ods 1 Zákona o rodine, medzi osvojiteľom a osvojencom musí byť primeraný vekový rozdiel.

25. Podľa § 99 ods. 2 Zákona o rodine, osvojiť možno len maloleté dieťa, ak je osvojenie v jeho záujme.

26. Podľa § 100 ods. 1 Zákona o rodine, osvojiť maloleté dieťa môžu manželia alebo jeden z manželov, ktorý žije s niektorým z rodičov dieťaťa v manželstve, alebo pozostalý manžel po rodičovi alebo

osvojiteľovi maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa môže výnimočne osvojiť aj osamelá osoba, ak sú splnené predpoklady, že osvojenie bude v záujme dieťaťa.

27. Podľa § 100 ods. 2 Zákona o rodine, ako spoločné dieťa môžu maloletého osvojiť len manželia.

28. Podľa § 100 ods. 3 Zákona o rodine, ak je osvojiteľ manželom rodiča maloletého dieťaťa, môže osvojiť maloleté dieťa len so súhlasom druhého manžela; súhlas nie je potrebný, ak druhý manžel stratil spôsobilosť na právne úkony alebo ak je zadováženie súhlasu spojené s ťažko prekonateľnou prekážkou.

29. Podľa § 101 ods. 1 Zákona o rodine, na osvojenie je potrebný súhlas rodičov osvojovaného maloletého dieťaťa, ak tento zákon neustanovuje inak. Rovnako potrebný na osvojenie je súhlas maloletého rodiča maloletého dieťaťa, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolať súhlas možno len do času, kým nie je maloleté dieťa umiestnené na základe rozhodnutia súdu do starostlivosti budúcich osvojiteľov.

30. Podľa § 101 ods. 2 Zákona o rodine, ak jeden z rodičov zomrel, nie je známy, bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu, bol pozbavený výkonu rodičovských práv a povinností, vyžaduje sa len súhlas druhého rodiča. Ak spôsobilosť jedného z rodičov na právne úkony bola obmedzená, jeho súhlas na osvojenie sa vyžaduje iba vtedy, ak je spôsobilý posúdiť dôsledky osvojenia.

31. Podľa § 101 ods. 3 Zákona o rodine, ak obaja rodičia maloletého dieťaťa zomreli, nie sú známi, boli pozbavení výkonu rodičovských práv a povinností, boli pozbavení spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu alebo nie sú schopní posúdiť dôsledky osvojenia, vyžaduje sa súhlas poručníka, ktorý bol dieťaťu ustanovený.

32. Podľa § 101 ods. 4 Zákona o rodine, ak je maloleté dieťa schopné posúdiť dosah osvojenia, je potrebný aj jeho súhlas.

33. Podľa § 101 ods. 5 Zákona o rodine, na osvojenie maloletého dieťaťa do cudziny je potrebný aj súhlas Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky alebo orgánu štátnej správy určeného Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky.

34. Podľa § 102 ods. 1 Zákona o rodine, na osvojenie nie je potrebný súhlas rodičov osvojovaného maloletého dieťaťa ani súhlas maloletého rodiča maloletého dieťaťa, ak

a) počas najmenej šiestich mesiacov neprejavovali skutočný záujem o maloleté dieťa najmä tým, že ho nenavštevovali, neplnili si pravidelne a dobrovoľne vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu a nevynaložili úsilie upraviť si svoje rodinné a sociálne pomery tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa, ak im v prejavení záujmu nebránila závažná prekážka, alebo

b) počas najmenej dvoch mesiacov po narodení dieťaťa neprejavili o dieťa žiadny záujem, ak im v prejavení záujmu nebránila závažná prekážka, alebo

c) je rodičom žena, ktorá požiadala o utajenie svojej osoby v súvislosti s pôrodom podľa osobitného predpisu 17b) a počas najmenej dvoch mesiacov po narodení dieťaťa neprejavila o dieťa žiadny záujem, alebo

d) dajú súhlas na osvojenie vopred bez vzťahu k určitým osvojiteľom.

35. Podľa § 102 ods. 2 Zákona o rodine, osobný súhlas rodiča podľa odseku 1 písm. d) musí mať písomnú formu a musí byť uskutočnený pred súdom alebo pred orgánom sociálnoprávnej ochrany, alebo pred povereným zamestnancom orgánu sociálnoprávnej ochrany v zdravotníckom zariadení, kde sa dieťa narodilo. Odvolať súhlas možno len do času, kým maloleté dieťa nie je umiestnené na základe rozhodnutia súdu do starostlivosti budúcich osvojiteľov.

36. Podľa § 102 ods. 3 Zákona o rodine, súhlas na osvojenie v prípadoch uvedených v odseku 1 dáva opatrovník, ktorý bol osvojovanému maloletému dieťaťu ustanovený v konaní o osvojenie. Na ustanovenie opatrovníka sa primerane použijú ustanovenia § 60 a 61.

37. Funkcia opatrovníka zaniká vykonaním právneho úkonu, na ktorého účely bol ustanovený.

38. Podľa § 102 ods. 4 Zákona o rodine, o splnení podmienok osvojiteľnosti maloletého dieťaťa uvedených v odseku 1 rozhoduje súd na návrh orgánu sociálnoprávnej ochrany alebo aj bez návrhu.

39. Podľa § 103 ods. 1 Zákona o rodine, pred rozhodnutím súdu o osvojení musí byť maloleté dieťa najmenej po dobu deviatich mesiacov v starostlivosti budúceho osvojiteľa. Náklady spojené s predosvojiteľskou starostlivosťou uhrádza budúci osvojiteľ.

40. Podľa § 103 ods. 2 Zákona o rodine, o zverení maloletého dieťaťa do starostlivosti budúcich osvojiteľov podľa odseku 1 rozhodne na návrh budúceho osvojiteľa súd; ustanovenia § 101 a 102 sa použijú primerane. Ak budúci osvojiteľ nepodá návrh na osvojenie maloletého dieťaťa najneskôr v lehote osemnástich mesiacov od zverenia maloletého dieťaťa do starostlivosti budúceho osvojiteľa, súd môže zrušiť predosvojiteľskú starostlivosť.

41. Podľa § 103 ods. 3 Zákona o rodine, ak sa pestún rozhodne osvojiť maloleté dieťa, ktoré mu bolo zverené do pestúnskej starostlivosti, nevyžaduje sa, aby pred rozhodnutím súdu o osvojení bolo maloleté dieťa v starostlivosti pestúna podľa odseku 1, ak pestúnska starostlivosť trvala aspoň po túto dobu. Rovnako sa postupuje aj v prípade, že maloleté dieťa chce osvojiť osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, alebo poručník, ktorý sa o maloleté dieťa osobne stará.

42. Podľa § 103 ods. 4 Zákona o rodine, v rozhodnutí o zverení maloletého dieťaťa do starostlivosti budúcich osvojiteľov súd vymedzí rozsah ich práv a povinností k maloletému dieťaťu.

43. Podľa § 103 ods. 5 Zákona o rodine, budúci osvojiteľ má rovnaké práva a povinnosti ako osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti alebo pestúnskej starostlivosti.

44. Podľa § 104 Zákona o rodine, súd je povinný na základe lekárskeho vyšetrenia zistiť, či zdravotný stav osvojenca a osvojiteľov nie je v rozpore s účelom osvojenia. S výsledkami vyšetrenia oboznámi osvojiteľa, zástupcu osvojenca a poučí ich o účele, obsahu a dôsledkoch osvojenia.

45. Podľa § 105 Zákona o rodine, osvojenec bude mať priezvisko osvojiteľa. Spoločný osvojenec manželov bude mať priezvisko určené vyhlásením snúbencov pri uzavieraní manželstva podľa § 6 ods. 3 a 4 pre ostatné deti. To platí aj v prípade, že osvojiteľom je manžel matky osvojenca.

46. Podľa § 106 ods. 1 Zákona o rodine, osvojením zanikajú vzájomné práva a povinnosti medzi osvojencom a pôvodnou rodinou, ako aj medzi osvojencom a poručníkom alebo opatrovníkom, ktorý mu bol ustanovený súdom.

47. Podľa § 106 ods. 2 Zákona o rodine, ak je osvojiteľ manželom jedného z rodičov osvojenca, príbuzenské vzťahy medzi osvojencom, rodičom a jeho príbuznými zostávajú zachované.

48. Podľa § 106 ods. 3 Zákona o rodine, ak je to v záujme osvojenca, osvojiteľa mu môžu sprostredkovať prístup k informáciám o jeho rodičoch alebo poskytnúť informácie, ktorými disponujú, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

49. Podľa § 107 ods. 1 Zákona o rodine, osvojenie môže súd zrušiť z vážnych dôvodov, ktoré sú v záujme maloletého dieťaťa, do šiestich mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o osvojení na návrh osvojenca alebo osvojiteľa alebo aj bez návrhu.

50. Podľa § 107 ods. 2 Zákona o rodine, zrušením osvojenia vznikajú znovu vzájomné vzťahy medzi osvojencom a pôvodnou rodinou. Osvojenec bude mať opäť svoje predošlé priezvisko. Ak súd zistí, že rodičia neplnia alebo nemôžu plniť povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností, rozhodne o potrebných opatreniach podľa § 38 a 44.

51. Podľa § 108 Zákona o rodine, osvojiteľ sa zapíše v matrike namiesto rodiča osvojenca na základe oznámenia súdu.

52. Podľa § 109 Zákona o rodine, po uplynutí lehoty na zrušenie osvojenia podľa § 107 ods. 1 osvojenie nebráni, aby osvojenec mohol byť znova osvojený.

53. Podľa § 28 ods. 1, 2 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

54. Podľa článku 3 ods. 1, ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa (ďalej len Dohovor) prijatému v New Yorku dňa 20.11.1989, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, sa zaväzujú zabezpečiť dieťaťu takú ochranu a starostlivosť, aká je nevyhnutná pre jeho blaho, pričom berú ohľad na práva a povinnosti jeho rodičov, zákonných zástupcov alebo iných jednotlivcov právne za neho zodpovedných, a robia pre to všetky potrebné zákonodarné a správne opatrenia.

55. Podľa článku 8 ods. 1 Dohovoru, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, sa zaväzujú rešpektovať právo dieťaťa na zachovanie jeho totožnosti, včítane štátnej príslušnosti, mena a rodinných väzieb v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov.

56. Podľa článku 9 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Dohovoru, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečia, aby dieťa nemohlo byť oddelené od svojich rodičov proti ich vôli, ibaže príslušné úrady na základe súdneho rozhodnutia a v súlade s platným právom a v príslušnom konaní určia, že také oddelenie je potrebné v záujme dieťaťa. Také určenie môže byť nevyhnutné v niektorom konkrétnom prípade, napríklad, ak ide o zneužívanie alebo zanedbávanie dieťaťa rodičmi alebo ak rodičia žijú oddelene a treba rozhodnúť o mieste pobytu dieťaťa. V akomkoľvek konaní podľa odseku 1 sa poskytuje všetkým dotknutým stranám možnosť zúčastniť sa na konaní a oznámiť svoje stanoviská. Štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo dvoch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa.

57. Súd po vyhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný, pretože bolo preukázané, že medzi ním a maloletou je vytvorené silné citové puto, považuje maloletú za svoju dcéru a maloletá navrhovateľa za svojho otca a tak ho aj oslovuje. Navrhovateľ je manželom matky, ktorá s osvojením súhlasí, všetci spolu žijú v jednej domácnosti. Otec maloletej s osvojením nesúhlasil, v priebehu konania neuviedol žiadny relevantný dôvod svojho postoja, len to, že nevidí dôvod, prečo by si mala maloletá meniť priezvisko a že on súhlas na jej osvojenie nedá. Napriek tomu, že on sám doteraz o maloletú nejavil nijaký záujem, čo aj sám potvrdil, okrem platenia súdom určeného výživného sa na starostlivosť o svoje maloleté dieťa nijakým spôsobom nepodieľa bez toho, aby mu v tom bránila závažná prekážka, nechce, aby maloletá bola osvojená navrhovateľom. Otec od začiatku konania v tejto veci až do vyhlásenia rozsudku, čo je približne doba päť mesiacov nevyvinul žiadnu iniciatívu smerom k maloletej, ani sa nepokúsil o kontakt s ňou, to znamená, že situácia o nezáujme otca o svoju maloletú dcéru trvá dlhodobo, prakticky počas celého života maloletej a nič sa na nej nezmenilo ani v priebehu tohto konania.

58. S prihliadnutím na názor mal. A., ktorá je vo veku, v ktorom už vie vyjadriť svoj názor a je dostatočne rozumovo vospelá, ako aj na odporúčenie psychologičky a kolíznej opatrovníčky, v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami a Dohovorom o právach dieťaťa, súd dospel k záveru, že je v najlepšom záujme maloletej, aby sa stala osvojenkyňou navrhovateľa, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, rešpektujúc tak najmä želanie samotného maloletého dieťaťa.

59. Právoplatnosťou rozsudku o osvojení zanikajú vzájomné práva a povinnosti medzi osvojencom a pôvodnou rodinou, u otca najmä povinnosť platiť na maloletú výživné a podieľať sa na jej výchove.

60. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu, pretože v mimosporových konaniach sa vylučuje nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v troch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Trnave.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 127 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku (musí byť v ňom uvedené ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a uvedená spisová značka tohto konania) a podľa § 363 Civilného sporového poriadku (musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 1, 2 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.